

Dosarul nr. 2ra-438/21

Prima instanță: Judecătoria Hîncești sediul Ialoveni (jud. V. Olărescu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Pahopol, I. Dutca, O. Cojocaru)

ÎNCHEIERE

31 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Vasile Pavalachi

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vasile Pavalachi, reprezentat de avocatul Ghenadie Bortă împotriva lui Oleg Mitrica și Radu Mitrica cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată împotriva deciziei din 17 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Oleg Mitrica și Radu Mitrica, reprezentați de avocatul Serghei Guțu, casată hotărârea din 11 decembrie 2019 a Judecătoriei Hîncești sediul Ialoveni și emisă o hotărâre nouă, prin care acțiunea a fost admisă parțial

constată:

La 4 martie 2019, Vasile Pavalache, reprezentat de avocatul Ghenadie Bortă a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Oleg Mitrica și Radu Mitrica cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 30 mai 2014, a împrumutat lui Oleg Mitrica și Radu Mitrica, pe un termen de 4 luni, suma de 4 175 de dolari SUA.

A comunicat că la 30 martie 2017, Oleg Mitrica a restituit suma de 500 de lei, echivalentul a 25 dolari și a recunoscut existența datoriei, cât și faptul împrumutului sumei de 4 175 de dolari SUA, prin recipisa semnată la aceeași dată, certificată de avocatul Ghenadie Bortă.

Astfel, prin recipisa din 30 martie 2017, Oleg Mitrica și Radu Mitrica s-au obligat să restituie împrumutul, însă, până la momentul depunerii acțiunii, împrumutul nu a fost restituit.

La 7 decembrie 2018, părților le-a fost remisă o ultimă reclamație în scris, prin care a fost solicitată restituirea datoriei, însă, deși aceasta a fost recepționată de către destinatari, ultimii nu au reacționat și nu au achitat datoria.

Având în vedere prevederile art. 619 Cod civil, a menționat că la 28 februarie 2019 dobânda de întârziere constituie suma de 3 543,55 de dolari SUA, calculată din ziua în care plata a devenit scadentă – 1 octombrie 2014, dar consideră că din contul pârâților urmează a fi încasată doar suma de 2 500 de dolari SUA cu titlu de dobândă de întârziere.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 8, 9, 10, 11, 619, 867, 871 Cod civil, art. 5, 19, 22, 32, 39, 84, 96, 166, 167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea în mod solidar de la Oleg Mitrica și Radu Mitrica a datoriei în sumă de 4 150 de dolari SUA sau echivalentului în lei moldovenești, conform cursului stabilit de BNM la momentul executării hotărârii, a dobânzii de întârziere în mărime de 2 500 de dolari SUA sau echivalentul în lei moldovenești, conform cursului stabilit de BNM la momentul executării hotărârii, a cheltuielilor judiciare suportate în legătură cu achitarea taxei de stat în sumă de 3 419,45 de lei și a cheltuielilor judiciare în legătură cu asistența juridică acordată de apărător în sumă de 4 000 de lei.

Prin hotărârea din 11 decembrie 2019 a Judecătorei Hîncești sediul Ialoveni, a fost admisă acțiunea integral.

Au fost încasare în mod solidar de la Oleg Mitrica și Radu Mitrica în beneficiul lui Vasile Pavalachi suma datoriei de 4 150 de dolari SUA, dobânda de întârziere în sumă de 2 500 de dolari SUA, care urmează a fi convertiți în valută națională a Republicii Moldova la rata de schimb din data plății, cheltuielile de judecată compuse din cheltuieli pentru achitarea taxei de stat în sumă de 3 419,45 de lei și cheltuieli de asistență juridică în sumă de 4 000 de lei.

În susținerea soluției emise, prima instanță a conchis că cerințele reclamantului privind încasarea datoriei sunt întemeiate și urmează a fi admise, or Vasile Pavalachi și-a onorat obligația de acordare a împrumutului, însă pârâții Oleg Mitrica și Radu Mitrica nu au restituit suma împrumutată, în termenii prevăzuți de contract (recipisele din 30 mai 2014 și 30 martie 2017).

Prin decizia din 17 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Oleg Mitrica și Radu Mitrica, reprezentați de avocatul Serghei Guțu, casată hotărârea din 11 decembrie 2019 a Judecătorei Hîncești sediul Ialoveni și emisă o hotărâre nouă, prin care acțiunea a fost admisă parțial.

Au fost încasate de la Oleg Mitrica în beneficiul lui Vasile Pavalachi datoria în sumă de 4 150 de dolari SUA și dobânda de întârziere în mărime de 2 500 de dolari SUA, echivalentul în valută națională calculată la data executării conform cursului oficial al leului moldovenesc stabilit de BNM, precum și cheltuielile de judecată pentru taxa de stat în sumă de 3 419,45 de lei și asistența juridică în mărime de 4 000 de lei.

Cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Pavalachi împotriva lui Radu Mitrica privind încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată, a fost respinsă.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că recipisa din 30 mai 2014 confirmă faptul că suma de 4 175 de dolari SUA a fost luată cu

împrumut de la Vasile Pavalachi de către Oleg Mitrica, urmând să o ramburseze până la 1 octombrie 2014.

Astfel, anume între Vasile Pavalachi și Oleg Mitrica a fost stabilit un raport juridic în baza contractului sinalagmatic în care fiecare dintre părți s-a obligat reciproc.

Deși, în contractul de împrumut încheiat între Vasile Pavalachi și Oleg Mitrica este indicat și Radu Mitrica, instanța de apel a ajuns la concluzia că raportul juridic născut în temeiul acestui înscris are ca subiecți doar persoanele fizice Vasile Pavalachi și Oleg Mitrica, dat fiind faptul că din recipisă rezultă cert că Oleg Mitrica a primit de la Vasile Pavalachi suma de 4 175 de dolari SUA și că anume el urmează să o ramburseze în termenul stabilit de contract.

Pe cale de consecință, a menționat instanța de apel că, solicitând încasarea în mod solidar de la Oleg Mitrica și Radu Mitrica a datoriei în baza contractului de împrumut, Vasile Pavalachi nu a indicat temeiul solidarității și nu a probat existența acestuia.

La 2 februarie 2021, Vasile Pavalachi a declarat recurs împotriva deciziei din 17 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe, precum și încasarea de la intimați în beneficiul lui a sumei de 1 709,75 de lei cu titlu de cheltuieli judiciare în legătură cu achitarea taxei de stat în instanța de recurs.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o ilegală, neîntemeiată și pasibilă de a fi anulată, deoarece nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată, a fost aplicată o lege care nu trebuia să fie aplicată, a fost interpretată eronat legea, aprecierea probelor fiind arbitrară, ceea ce a dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

A reiterat că potrivit normelor Codului de procedură civilă, reclamantul este persoana care înaintează acțiunea, stabilește cercul părților și intervenienților, indică în cererea de chemare în judecată motivele de fapt și de drept.

A considerat că suma de bani a fost împrumutată ambilor intimați, tată și fiu, aceștia urmează să restituie datoria împreună, în mod solidar.

Totodată, a evidențiat recurentul că Radu Mitrica a semnat recipisa, respectiv a consimțit că datoria a fost asumată de ambele persoane, iar prin semnarea recipisei, Radu Mitrica a consimțit să restituie datoria împreună cu tatăl său.

Instanța de apel, excluzându-l pe Radu Mitrica din lista debitorilor care urmează să restituie datoria, l-a privat de dreptul de proprietate, fiind admisă astfel violarea dreptului lui la protecția proprietății garantat de art. 1 din Protocolul 1 la CEDO.

La 10 februarie 2021, în adresa lui Oleg Mitrica și Radu Mitrica a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Vasile Pavalachi, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 117), fiind recepționată de către Oleg Mitrica la 16 februarie 2021 și de către Radu Motelica la 18 februarie 2020, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f. d. 118, 119).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimații să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată la 9 decembrie 2020 la adresa electronică a reprezentantului recurentului, avocatului Ghenadie Bortă, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la actele cauzei (f. d. 108).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 2 februarie 2021 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Vasile Pavalachi, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Vasile Pavalachi, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Vasile Pavalachi urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Vasile Pavalachi.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic